

VAI TRÒ CỦA CHÚA THÁNH THẦN

Lm Giuse Đình lập Liễm – 2018

1. DẪN NHẬP

Hôm nay chúng ta mừng lễ Chúa Thánh Thần hiện xuống trên các Tông đồ. Theo Tin mừng của Gioan, Đức Giêsu đã ban Thánh Thần cho các Tông đồ ngay chiều ngày Phục sinh : *”Các con hãy nhận lấy Chúa Thánh Thần”* (Ga 20,22). Tuy nhiên chúng ta nên tránh xa cảm tưởng có sự xảy ra hai lần việc Thánh Thần được ban cho long trọng lúc ban đầu. Luca và Gioan nói về cùng một việc : Chúa sống lại ban ơn Chúa Thánh Thần và khai mạc sứ mạng của Giáo hội. Sự khác nhau của hai ông về thời điểm là do quan điểm thần học của mỗi ông. Hay nói khác đi, lễ Hiện xuống là ngày Đức Giêsu đặc biệt giới thiệu Giáo hội cho muôn dân muôn nước.

Trước khi về trời, Đức Giêsu đã căn dặn các môn đệ hãy ở lại trong thành chờ đợi Chúa Thánh Thần. Vâng lệnh Chúa, 120 môn đệ cùng với Đức Maria tụ họp nhau cầu nguyện trong nhà, có lẽ nhà Tiệc ly. Chúa Thánh Thần đã hiện xuống trên các ông với tiếng gió thổi ào ào và những hình lưỡi lửa đậu trên đầu các ông. Dưới tác động của Chúa Thánh Thần, các ông nói được nhiều thứ tiếng lạ, ai cũng có thể hiểu được và sau đó các ông can đảm đi rao giảng Đức Kitô Phục sinh cho mọi người.

Ngày nay, lễ Hiện xuống vẫn còn tiếp diễn trong Giáo hội. Chúa Thánh Thần vẫn còn hoạt động trong Giáo hội vì Ngài là Đấng soi sáng, đổi mới, ban bình an và niềm vui cho mọi người. Ngài là hồn sống của Giáo hội. Nếu không có Ngài thì mọi hoạt động trở nên trống rỗng. Ngài cũng vẫn hoạt động trong mỗi người chúng ta với Bảy ơn cả của Ngài để soi sáng, hướng dẫn và giúp chúng ta nên thánh.

1. TÌM HIỂU LỜI CHÚA

+ **Bài đọc 1** : Cv 2,1-11.

Trước khi về trời, Đức Giêsu đã hứa ban Thánh Thần cho các môn đệ. Vâng theo lời căn dặn của Chúa Phục sinh, ngày lễ Ngũ tuần, các môn đệ tụ họp tại nhà Tiệc Ly để chờ đón nhận điều Ngài đã hứa.

Sáng hôm đó, đang khi các môn đệ cầu nguyện cùng Đức Maria, Chúa Thánh Thần đã hiện xuống trên các ông. Mọi người nhận thấy Chúa Thánh Thần hiện xuống với hình lưỡi lửa đậu trên đầu các ông. Và sau đó các ông nói được những thứ tiếng lạ, mọi khách hành hương đều thấy họ nói được tiếng bản xứ của mình một cách thành thạo.

Lưỡi tượng trưng cho lời nói. Lửa tượng trưng cho tình yêu và lòng nhiệt thành. Nhờ Chúa Thánh Thần, các môn đệ đã nhiệt thành rao giảng Tin mừng, làm chứng cho Đức Kitô khắp mọi nơi.

+ **Bài đọc 2** : 1Cr 12,3b-7.12-13.

– Thánh Phaolô nhắc nhở cho tín hữu Côrintô một số điều :

– Nguồn gốc mọi đặc sủng là Chúa Thánh Thần. Ngài ban các đặc sủng ấy cho từng người tùy nhu cầu, không ai giống ai.

– Tuy nhiên các đặc sủng ấy không phải để phục vụ cho các nhân, nhưng tất cả đều nhằm phục vụ lợi ích chung của cộng đoàn.

– Hội thánh được coi như một thân thể, cần phải có sự hợp nhất các chi thể. Vì thế, mọi tín hữu phải tránh sự chia rẽ để cùng hợp lực xây dựng thân thể Hội thánh.

+ **Bài Tin mừng** : Ga 20,19-23.

Theo Gioan làm chứng, việc trao ban sứ mạng và ban Thánh Thần đã xảy ra ngay lần đầu tiên Đấng Phục Sinh hiện ra với các môn đệ vào chiều ngày Phục sinh. Như vậy, căn bản mầu nhiệm Chúa Thánh Thần hiện xuống đã được biểu lộ trọn vẹn.

Tuy nhiên, theo quan điểm của Luca thì Thánh Thần được ban hôm lễ Ngũ tuần. Theo bài Tin mừng, Chúa Thánh Thần đã ban cho các Tông đồ những ơn :

- Ôn Bình an, đặc trưng của thời Messia.
- Ôn Tha tội, nhờ đó con người được hưởng niềm vui và bình an.
- Ôn Trợ giúp, nhờ đó Giáo hội ra đi để loan báo Tin mừng cứu độ.

1. THỰC HÀNH LỜI CHÚA

Thánh Thần biến đổi các môn đệ.

1. ***BÔI CẢNH NGÀY LỄ HIỆN XUỐNG.***

2. **Ý nghĩa bài Tin mừng hôm nay.**

Phụng vụ chọn lựa bài Tin mừng này trong ngày lễ Chúa Thánh Thần hiện xuống cho cả ba năm A,B,C là vì trong bài này thánh sử Gioan đã kể lại việc Đức Giêsu ban Thánh Thần cho các Tông đồ “Các con hãy nhận lấy Thánh Thần”.

Việc ban Thánh Thần biểu lộ ý nghĩa : Chúa Thánh Thần là căn nguyên sự sống và hoạt động của các Tông đồ. Vì thế qua việc mừng lễ này Giáo hội muốn cho chúng ta xác tin hơn về vai trò của Chúa Thánh Thần trong đời sống Giáo hội và đời sống của mỗi người chúng ta, để chúng ta tha thiết hơn trong việc cảm tạ và cầu nguyện với Chúa Thánh Thần trong đời sống hằng ngày.

2. **Tại nhà Tiệc Ly.**

Ngày lễ Phục sinh Đức Giêsu đã ban Thánh Thần cho các Tông đồ (Ga 20,21-23). Nhưng ngày lễ Hiện xuống Chúa Thánh Thần đến một cách long trọng và là ngày khai sinh Giáo hội hay ngày giới thiệu Giáo hội cho muôn dân (Cv 2,1-13). Cũng như qua bí tích Rửa tội, chúng ta nhận Chúa Thánh Thần rồi, nhưng qua bí tích Thêm sức, chúng ta lãnh nhận Chúa Thánh Thần cách long trọng và dồi dào để trở thành chiến sĩ Chúa Kitô.

Lễ Ngũ Tuần là một trong ba đại lễ của người Do thái. Lễ này được mừng 50 ngày sau lễ Vượt qua, là để tạ ơn Chúa vì mùa thu hoạch lúa mì vừa kết thúc và cũng là để kỷ niệm Thiên Chúa ban Lễ luật trên núi Sinai.

Trước khi về trời Đức Giêsu đã ra lệnh cho môn đệ đi rao giảng Tin mừng, rồi Ngài thêm :”*Nhưng hãy đợi trong thành cho đến khi các con được mặc lấy quyền năng bởi trời*”, và 120 người ấy đã hoàn toàn vâng theo. Dầu phần lớn trong số họ không có nhà cửa gì tại thủ đô, nhưng vẫn trung thành họp nhau cầu nguyện để trông chờ ứng nghiệm điều Đức Giêsu đã hứa.

Trong số 120 người tụ họp tại nhà Tiệc Ly, có Đức Maria, các tông đồ và một số người khác. Theo như thánh Phaolô đã kể lại trong thư thứ nhất Côrintô 15,6 thì 500 người đã cùng được gặp Chúa khi Ngài hiện đến sau Phục sinh, chúng ta không hiểu tại sao họ lại không hiện diện trong dịp họp mặt này. Sách Công vụ Tông đồ cũng ghi đặc điểm của cuộc hội họp này là “Tất cả đều kiên tâm nhất trí cầu nguyện liên tục cùng với Đức Maria”.

Sách Công vụ Tông đồ còn ghi :”*Mọi người đang tề tựu tại một nơi, bỗng từ trời phát ra một tiếng động, như tiếng gió ủa vào đầy cả căn nhà, nơi họ tụ họp. Rồi họ thấy xuất hiện những hình lưỡi giống như lưỡi lửa tản ra đậu xuống từng người một. Và ai nấy đều được tràn đầy ơn Thánh Thần, họ bắt đầu nói các thứ tiếng khác lạ, tùy theo khả năng Thánh Thần ban cho*”(Cv 2, 1-4).

Trong Kinh Thánh lửa cũng được dùng để chỉ về chức vụ của Chúa Thánh Thần. Như gió thổi và làm cho loài người tươi mát thế nào, thì lửa lại tiêu sạch rơm rác hôi thối chung quanh nhà chúng ta khiến xóm giềng dễ chịu. Chúa Thánh Thần sẽ tác động để đời sống tốt lành của chúng ta tỏa hương, gây ảnh hưởng tốt, và Chúa đưa tới vinh quang đời sống tốt đẹp của chúng ta.

Tiếng gió động ào ào tượng trưng sức sống thần khí, khi Thiên Chúa dựng nên con người, Thiên Chúa đã thổi hơi vào thẳng người được dựng nên bằng bùn đất. Hơi thở thần khí đã biến bùn đất thành Adong sống động. Từ

đó Adong trở thành người đầy sức sống tốt lành và tràn đầy sinh lực hạnh phúc. Luông gió mới của thần khí nay cũng thổi vào khắp các cơ thể xác thịt của Tông đồ biến đổi các ông thành chi thể mới của Đức Kitô chứa đầy những đặc sủng để các ông phục vụ nhiều việc khác nhau vì ích chung nhờ Thánh Thần đang hoạt động nơi các ông (Vũ khắc Nghiêm).

Qua các bài đọc trong Thánh lễ hôm nay chúng ta có thể gọi lễ Hiện xuống là ngày khai sinh Giáo hội, hay ngày Đức Giêsu giới thiệu Giáo hội cho muôn dân, nhưng đồng thời Chúa cũng cho biết lễ Hiện xuống vẫn còn tiếp diễn, nghĩa là Chúa Thánh Thần vẫn còn hoạt động mạnh mẽ bên trong Giáo hội, ví dụ : Công đồng Vatican II là một lễ Hiện xuống mới. Công đồng đã quyết định một cách bất ngờ và đã canh tân Giáo hội cho phù hợp với bước tiến của thế giới ngày nay.

1. **NHỮNG TÁC ĐỘNG CỦA CHÚA THÁNH THẦN.**

2. **Chúa Thánh Thần, Đấng soi sáng.**

Tuy đã ở với Đức Giêsu gần 3 năm trời, các môn đệ cũng chưa hiểu thấu được những lời Ngài dạy, những việc Ngài làm. Chẳng hạn một ngày nọ Đức Giêsu nói với các môn đệ : *”Con người sẽ phải bị nộp vào tay người ta, họ sẽ giết Ngài nhưng ba ngày sau khi chết Ngài sẽ sống lại”*. Thánh Marcô liền chú thích thêm : *”Nhưng các môn đệ chẳng hiểu điều Ngài muốn nói và họ sợ hãi không dám hỏi Ngài”* (Mc 9,31-32).

Tương tự như thế, sau khi mô tả Đức Giêsu cỡi lừa tiến vào thành Giêrusalem vào Chúa nhật lễ lá, thánh Gioan nói rằng : *”Thoạt tiên các môn đệ Ngài không hiểu được điều này, nhưng sau khi Đức Giêsu được vinh hiển thì họ nhớ lại những điều này đã được viết về Ngài”* (Ga 12,16). Hoặc dịp khác, có lần Đức Giêsu bảo các nhà cầm quyền ở Giêrusalem : *”Hãy tiêu hủy đền thờ này đi, và trong ba ngày Ta sẽ dựng lại”*. Đoạn thánh Gioan chú thích thêm : *”Tuy nhiên Đức Giêsu có ý nói về đền thờ thân xác Ngài. Do đó, khi Ngài từ cõi chết sống lại, các môn đệ nhớ lại Ngài đã nói điều này, và nhờ đó họ tin vào Kinh Thánh và những lời Đức Giêsu đã nói ra”* (Ga 2,20-22).

Điều gì đã xảy ra cho các môn đệ Đức Giêsu giúp họ thấu hiểu được những điều này ? Đó chính là điều Đức Giêsu đã từng nói :”*Chúa Thánh Thần mà Cha sẽ sai đến nhân danh Thầy, sẽ dạy cho các con mọi sự và sẽ nhắc nhở cho các con mọi điều Thầy đã nói với các con*”(Ga 14,26).

Nói cách khác, điều làm cho các Phúc âm có giá trị dường ấy là vì chúng đã được viết dưới ánh sáng của Chúa Thánh Thần, Đấng ngự đến vào dịp lễ Hiện xuống. Chúa Thánh Thần đã ban cho các môn đệ Đức Giêsu sự thấu hiểu mới mẻ về các lời dạy của Đức Giêsu. Chính sự thấu hiểu này đã được các Phúc âm ghi lại.

2. **Chúa Thánh Thần, Đấng đổi mới.**

Khi được lãnh nhận sức mạnh của Chúa Thánh Thần, các Tông đồ đã được đổi mới hoàn toàn. Được sức lay động và đầy lửa Thánh Thần, các Tông đồ cùng lên tiếng cao rao những kỳ công của Thiên Chúa. Thánh Phêrô, lòng đầy Thánh Thần, đã hùng hồn thuyết giảng về Đức Giêsu chịu Thương khó và Phục sinh. Có 3000 người xin được rửa tội. Giáo hội được khai sinh từ đó vào ngày lễ Ngũ tuần. Thánh Thần đến, Giáo hội khai sinh.

Tác động của Chúa Thánh Thần trên Giáo hội thật mãnh liệt. Chỉ một nhóm Tông đồ nhỏ, sợ hãi, co cụm, hoang mang, lúc nào cũng cửa đóng then cài. Thế mà giờ đây khi được tràn đầy Thánh Thần họ đã trở nên mạnh mẽ phi thường, hiên ngang, can trường làm chứng và loan báo Tin mừng Phục sinh. Các ngài được trang bị bằng quyền năng Chúa Thánh Thần để bẻ gãy sức mạnh của sự dữ, tội lỗi.

Dù bị đe dọa đòn vọt, dù gông cùm tù tội, các ngài vẫn trung kiên một lòng tin vào Chúa. Các ngài đã lấy máu đào mình chứng cho lời rao giảng. Dù bị đàn áp, bách hại, Giáo hội vẫn lớn mạnh không ngừng. Hai mươi thế kỷ qua, con thuyền Giáo hội do người dân chài Galilê cầm lái vẫn lướt qua mọi thăng trầm của lịch sử với muôn vàn thử thách giông tố để luôn đi tới.

Vậy bí quyết ẩn tàng trong đó và lý do tồn tại của Giáo hội là gì nếu không phải chính là sức mạnh , là quyền năng của Chúa Thánh Thần.

Truyện : Các nữ tu tại Vendée.

Các chị dòng tại tu viện Vendée nước Pháp không quên rằng Chúa Thánh Thần là quan trọng. Trong thời kỳ cách mạng Pháp, nhiều linh mục và nữ tu bị giết. Toàn thể các chị ở tu viện Vendée bị kết án lên máy chém. Chị nào cũng hiểu lên máy chém ghê sợ chừng nào, nhưng không một chị nào tỏ ra sợ sệt chút gì hết. Trái lại, đứng sát bên nhau, các chị cất tiếng hát bài thực du dương. Đứng trước cái chết, các chị vẫn ca hát, và bài hát các chị hát là bài thánh ca “Xin Chúa Thánh Thần ngự đến” (Diamond, Đồng cỏ non, tr 93).

3. *Chúa Thánh Thần, Đấng ban bình an.*

Khi Đức Giêsu đi vào cuộc Khổ nạn, các môn đệ buồn sầu lo lắng, tâm trạng hoang mang không biết tương lai sẽ ra sao, nhưng khi lãnh nhận Chúa Thánh Thần, các ông được bình an và niềm vui, không còn sợ sệt gì nữa, nhưng lòng rất thanh thản. Đức Giêsu đứng giữa các ông và nói :”*Bình an cho các con*”. Còn một niềm vui nữa là đem bình an và tha thứ cho những người khác :”*Các con hãy nhận lấy Thánh Thần. Các con tha tội cho ai thì tội người ấy được tha*”.

Nhiều khi chúng ta rơi vào tâm trạng sợ sệt, bất an, mặc cảm tội lỗi. Khi đó chúng ta co cụm lại, rút lui vào nỗi cô đơn của mình và không muốn gặp ai cả. Tình trạng này thật là buồn chán. Phải sống trong tình trạng này thì chẳng khác nào như đã chết. Do đó cần phải có ai đó giúp chúng ta thoát khỏi tâm trạng bất thường ấy. Người ấy là ai ? Thừa chính là Chúa Thánh Thần. Chúa Thánh Thần là Đấng tái tạo những gì suy sụp và hư mất.

Truyện : Nhà biên kịch Henri Ghéon.

Henri Ghéon là một nhà biên kịch nổi tiếng của Pháp, cũng là một người tội lỗi trong đệ nhị thế chiến, ông ở trong một tâm trạng bất an, đã quay trở lại với Chúa. Ông đến xin lãnh bí tích Giải tội và ông đã kể lại tâm trạng của mình lúc xưng tội như sau :”Hai tay tôi ôm đầu, miệng bập bẹ run run, tôi đổ dòng tội tuôn ra như thác.... Tôi cảm thấy một thứ cặn đắng, từng

ngụm, từng ngụm trào ra khỏi các thớ thịt con tim tôi với tất cả khối nặng đó, với tất cả chất độc đó đã đè nén tôi suốt hai mươi năm nay. Tôi cố cựa quậy đổ dốc nó ra cho linh mục giải tội. Và Thiên Chúa đã nghe lời tôi :”Hãy về Bình an. Thánh Thần đã ngự trong con” ! Tôi trẻ lại hai mươi tuổi; hai mươi năm tôi lỗi. Một niềm vui sướng mới lạ tràn ngập tâm hồn tôi. Tôi chạy, tôi nhảy, tôi bay, tôi không còn cảm thấy xác thịt nặng nề của tôi nữa”...

III. CHÚA THÁNH THẦN HOẠT ĐỘNG TRONG GIÁO HỘI.

1. Phải hiểu biết về Chúa Thánh Thần.

Chúng ta có thể nói khi Đức Giêsu lên trời là chấm dứt thời kỳ của Ngài ở trần gian và nhường chỗ cho thời kỳ của Chúa Thánh Thần. Đức Giêsu đã thực hiện và hoàn tất chương trình cứu độ nhưng Chúa Thánh Thần mới là Đấng ban phát công nghiệp ấy cho chúng ta qua bí tích.

Chúa Thánh Thần vẫn còn tiếp tục những công việc của Đức Giêsu trong Giáo hội, không những Ngài hoạt động một cách chung chung, mà Ngài còn hoạt động trong từng người, soi sáng, thúc đẩy mỗi khi chúng ta cầu nguyện, khi chúng ta hành động.

Khi học giáo lý chúng ta học và biết nhiều về Chúa Cha cũng như về Chúa Con. Thế nhưng nếu có ai hỏi chúng ta về Chúa Thánh Thần, về những việc Ngài đã làm cũng như về vai trò của Ngài trong cuộc sống, thì rất có thể chúng ta sẽ trả lời không hơn gì những tín hữu Êphêso thờ trước. Thực vậy, thánh Phaolô đã hỏi họ :”Các người đã nhận Chúa Thánh Thần chưa” ? Và họ đã trả lời :”Chúng tôi chưa hề hay biết có một Chúa Thánh Thần”. Phải, Thánh Thần là Thiên đã bị quên lãng trong đời sống.

Sách giáo lý đã cho biết : Chúa Thánh Thần là Ngôi Ba Thiên Chúa, bởi Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con mà ra, cùng một bản tính, cùng một quyền năng như hai Ngôi cực trọng ấy. Làm sao chúng ta biết được Thiên Chúa có Ba Ngôi và Ngôi thứ Ba lại là Chúa Thánh Thần ? Sở dĩ chúng ta biết được là vì Đức Giêsu đã mạc khải cho chúng ta.

Thực vậy, khi Đức Giêsu chịu phép rửa ở sông Giordan, thì Tin mừng đã ghi nhận : Bấy giờ trời mở ra, Thánh Thần lấy hình chim bồ câu mà ngự xuống, rồi từ trời có tiếng phán :”Đây là Con Ta yêu dấu đẹp lòng Ta mọi đàng”. Hoặc trước khi về trời, Đức Giêsu đã truyền cho các môn đệ:”*Các con hãy đi giảng cho muôn dân, rửa tội cho họ, nhân danh Cha và Con và Thánh Thần*”.

Rất may công đồng Vatican II đã dành cho Chúa Thánh Thần một chỗ quan trọng khiến chúng ta tìm hiểu vai trò quan trọng của Ngài trong đời sống Giáo hội và trong từng người.

Trong mạch sống Giáo hội, tác động của Chúa Thánh Thần thật vô cùng quan trọng cho Giáo hội cũng như mỗi người chúng ta. Không những cần cho những thừa tác viên của Giáo hội để chu toàn phận sự mà còn cần cho mọi người để sống đức tin và bác ái. Mọi cố gắng của Giáo hội và của mỗi người đều cần có sự hiện diện của Chúa Thánh Thần, nếu không sẽ trở nên lố bịch và vô vọng, như Đức Thượng phụ Athenagoras, Giáo chủ Constantinople đã nói :”Nếu cuộc sống thiếu vắng Chúa Thánh Thần thì Thiên Chúa sẽ nghìn trùng xa cách. Đức Kitô chỉ là một nhân vật quá khứ. Tin mừng chỉ là một mớ chữ không hồn. Giáo hội khác nào một cơ cấu cứng nhắc, biến quyền bính thành thống trị điều ngoa, và giảng dạy chỉ là tuyên truyền láo khoét, việc thờ phượng chỉ là phù phép, và luân lý sẽ thành xiềng xích vong nô”(Phạm văn Phụng).

2. Những ân ban của Chúa Thánh Thần.

Chúa Thánh Thần hoạt động trong chúng ta bằng những ân ban của Ngài mà chúng ta gọi là Bảy ơn cả của Chúa Thánh Thần với mục đích soi sáng, hướng dẫn và giúp ta nên thánh. Thiết tưởng chúng ta cần tìm hiểu từng ơn của Ngài.

Ơn Khôn ngoan là ơn giúp chúng ta nâng cao tâm hồn lên trên mọi sự vật mau qua trên mặt đất, để hướng về những sự không mau qua, những sự vĩnh cửu.

Ơn thông hiểu ; như một đèn pha thần thánh, chiếu tỏa sáng làn chân lý Chúa tỏ ra cho chúng ta, giúp chúng ta hiểu được ý nghĩa các chân lý ấy.

Ơn lo liệu : như một địa bàn ơn thần thánh, trong những khó khăn, bối rối trong đời sống. Chúa Thánh Thần giúp chúng ta biết phải làm gì để vinh danh Chúa và cứu vớt linh hồn chúng ta cũng như anh em chúng ta.

Ơn sức mạnh : nghĩa là can đảm. Chúa Thánh Thần cho chúng ta sự can đảm thiêng liêng cần thiết để giữ luật Chúa và luật của Giáo hội. Tử đạo là điển hình cao nhất của ơn sức mạnh.

Ơn hiểu biết : là giúp ta phán đoán đúng đắn các tạo vật, giúp biết sử dụng kiến thức đúng đắn. Ơn hiểu biết không phải chỉ để thấu thập các sự kiện về thế gian, nhưng là đặt chúng ta trong liên quan và trật tự.

Ơn đạo đức : là tình yêu và lòng nhiệt thành của con người đối với Cha mình, là ước muốn của người con mong làm đẹp ý Cha mình. Như một ân huệ của Chúa Thánh Thần, ơn đạo đức giúp ta tôn kính và yêu mến Chúa là Cha chúng ta. Nó giúp ta thi hành những gì đẹp lòng Chúa, yêu giúp đỡ anh em, yêu cầu nguyện và yêu Lời Chúa.

Ơn kính sợ Chúa : là ơn giúp ta sợ làm mất lòng Chúa. Không phải sợ hãi như nô lệ sợ chủ, nhưng sợ làm phiền lòng Đấng yêu thương chúng ta. Đấng chúng ta yêu mến. Như Kinh Thánh nói :”Kính sợ Chúa là khởi đầu sự khôn ngoan” (Arthur Tonne).

Đây là mầu nhiệm của lễ Chúa Thánh Thần hiện xuống : Chúa Thánh Thần soi sáng tâm trí con người, và qua việc soi sáng cho họ biết về Chúa Kitô chịu đóng đinh chết và đã sống lại. Chúa Thánh Thần chỉ cho biết con đường để trở nên giống Chúa hơn, nghĩa là trở nên “sự biểu lộ và phương thế” của tình yêu, một tình yêu bắt nguồn từ Thiên Chúa (x. TĐ Deus caritas est, số 33). Được qui tụ lại với Mẹ Maria lúc Giáo hội mới được khai sinh, giờ đây Giáo hội cầu nguyện như sau :”Lạy Chúa Thánh Thần, xin hãy đến ! Xin hãy đổ tràn xuống tâm hồn các tín hữu, và đốt lên trong họ ngọn lửa Tình Yêu Chúa”. Amen.

